

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗ: ΚΙ ΟΜΩΣ..., ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΡΟΠΟΣ!

Πρόσφατα, μέ άφορμή τίς συγκλονιστικές άποκαλύψεις σεξουαλικής παρενόχλησης σέ άθλητικούς και καλλιτεχνικούς χώρους, έπανήλθε στήν έπικαιρότητα τό θέμα τής σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης σέ όλες τίς βαθμίδες εκπαίδευσης. Βέβαια, τό θέμα αυτό βρισκόταν πάντοτε στήν ιδεολογική και πολιτική άτζέντα τών εκάστοτε κυβερνήσεων τά τελευταία έτη. Ήδη γνωρίζουμε ότι εφαρμόζεται πιλοτικά στό Νηπιαγωγείο.

Τό παράδοξο είναι ότι ή φιλοσοφία αυτή ακολουθείται πιστά από τήν πλειοψηφία τών εκπροσώπων μας στή Βουλή, άνεξαρτήτως ιδεολογικών άποχρώσεων. Πρόκειται, θεωρούμε, για μία ένορχηστρωμένη προσπάθεια πού τεχνηέντως και μέ σπουδή προωθεί τό Ύπουργείο Παιδείας μέ καταφανώς ύποπτους σκοπούς.

Όπως αναφέραμε σέ παλαιότερο τεύχος του Περιοδικού μας, μέ άφορμή τήν άπόπειρα εφαρμογής του προγράμματος «Παίζω μέ τόν Φρίξο και μαθαίνω για τό σώμα μου και τίς διαπροσωπικές σχέσεις», «Τό νά επιθυμούν κάποιον νά «έπιβάλλουν» τή σεξουαλική διαπαιδαγώγηση σέ παιδιά και μάλιστα στήν εύαίσθητη ήλικία τών 5, 6, 7 ετών, παρακάμπτοντας ούσιαστικά τούς φυσικούς, αλλά και νομικά ύπευθύνους για τή διαπαιδαγώγησή τους, τούς γονείς, είναι άπαράδεκτο. Πολύ περισσότερο δέ, όταν πρόκειται για τή σεξουαλική διαπαιδαγώγηση παιδιών προσχολικής και πρώιμης σχολικής ήλικίας, λαμβάνοντας ύπόψη ότι τέτοιου είδους προγράμματα θεωρούν τόν τρόπο διαπαιδαγώγησης τών γονέων εκ τών προτέρων άνεπαρκή!».*

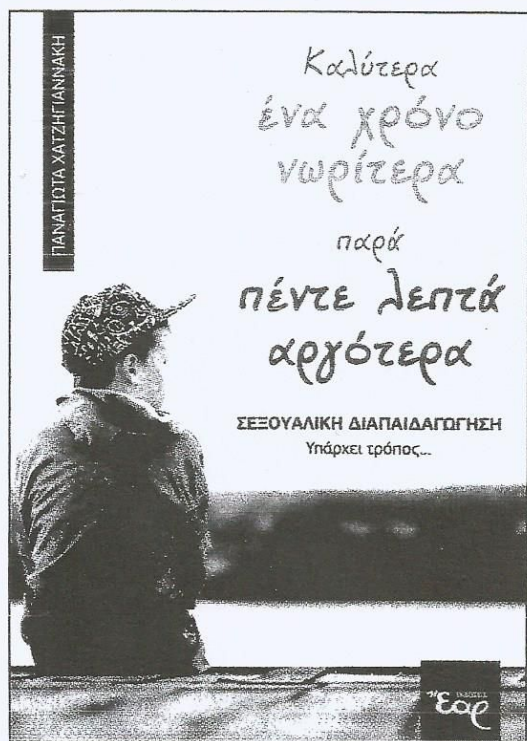
Συνεχίζοντας σχετικά μέ τό περιεχόμενο και τούς στόχους τών εν λόγω προγραμμάτων, θά πρέπει νά σταθοΰμε στό έξής παράδοξο: Παρά τή συντριπτικά άρνητική ύποδοχή, πού εκφράστηκε ακολουθώντας μέ πλήθος άρνητικών σχολίων, κατά τή δημόσια διαβούλευση, ψηφίστηκε τελικά τό νομοσχέδιο πού συμπεριελάμβανε τά προγράμματα αυτά. Μέ τό γενικό τίτλο: «Συμπεριληπτικά Προγράμματα Σεξουαλικής Διαπαιδαγώγησης» και ύπό τό κάλυμμα άσαφών έπεξηγήσεων πού άφορούν σέ κοινωνικές συμπεριφορές και δεξιότητες, καθιερώθηκαν χωρίς νά ληφθούν ύπόψη ούτε οί νόμοι ούτε τά ήθη τής κοινωνίας μας.

Αυτά έχουν, εν συντομία, «ως βάση τά σεξουαλικά δικαιώματα. Διδάσκουν ότι τό παιδί είναι σεξουαλικό από τή γέννησή του, ότι μπορεί νά ικανοποιείται ποικιλοτρόπως από τήν πρώτη κιόλας παιδική ήλικία και πώς αυτό είναι φυσιολογικό, ότι τό φύλο είναι ρευστό, ότι τό παι-

* Περιοδ. «Έλληνορθόδοξη Πολύτεκνη Οικογένεια», αρ. τ. 164/Δεκ. 2019, σελ. 7-8.

δί δικαιούται νά έχει “έμπειρίες” από τό νηπιαγωγείο και ακόμα νωρίτερα, ότι ή τεκνογονία είναι μία έπιλογή ισότιμη μέ τήν άμβλωση, ότι οί οικογένειες είναι πολλών ειδών και είναι ισότιμες και, τό χειρότερο, ότι τό παιδί, έχοντας σεξουαλικά δικαιώματα, πού είναι δικαίωμα του νά τά ικανοποιήσει, όφείλει και μπορεί νά άμφισβητήσει εύθές τις θέσεις των γονέων, τή θρησκευτική πίστη του, τήν ίδια τήν οικογένειά του, πού, κατά τά άλλα, είναι τό βασικό του στήριγμα. Διότι τά σεξουαλικά δικαιώματα είναι πάνω άπ’ όλα αυτά».*

Καλούμε τούς γονείς και τούς εκπαιδευτικούς, πού έπιθυμούν νά ενημερωθούν για τό τί πραγματικά περιλαμβάνουν αυτά τά έπιβαλλόμενα προγράμματα και πού τελικά θά όδηγήσουν τή νεολαία μας, νά ανατρέξουν στην ιστοσελίδα του **Κινήματος «Μαμά, Μπαμπάς και Παιδιά»** (<https://mumdadandkids.gr/>).

Στό πλαίσιο τής έγκυρης ενημέρωσης, τό Κίνημα προέβη στην έκδοση ενός βιβλίου. Συγγραφέας είναι ή **ιατρός κα Παναγιώτα Χατζηγιαννάκη** και έχει τόν τίτλο: «**Καλύτερα ένα χρόνο νωρίτερα, παρά πέντε λεπτά αργότερα**» και υπότιτλο: «**Σεξουαλική διαπαιδαγώγηση. Υπάρχει τρόπος...**» (σ.σ. 120).

Πρόκειται για ένα πρακτικό όδηγό άντιμετώπισης του εύαίσθητου αυτού θέματος. **Άπευθύνεται κυρίως σέ γονείς και εκπαιδευτικούς**, προσεγγίζοντας τούς προβληματισμούς τους μέ γνώση, διάκριση και πραγματικό ενδιαφέρον για τά παιδιά.

Διαβάζουμε σχετικά στό όπισθόφυλλο: «Οί γονείς ίσως διστάζουμε νά αναλάβουμε τή σεξουαλική διαπαιδαγώγηση

των παιδιών μας... Καλύτερα νά τό έκανε κάποιος “ειδικός”... Όμως τί θά διδαχθούν τά παιδιά μας από τόν “ειδικό”; Θά ώφεληθούν ή μήπως μπερδευτούν;

»Θέλουμε τήν καλύτερη άγωγή για εκείνα και στό θέμα τής σεξουαλικής τους άγωγής. Νά γίνει μέ σύγχρονο τρόπο και νά κρατά συγχρόως τις όρθόδοξες χριστιανικές μας άξίες. Ένα τέτοιο τρόπο θέλουμε νά δείξουμε στους γονείς μέσα από αυτό τό κείμενο. Είναι βέβαια μία άρχική προσέγγιση. Έσεϊς, μέσα από τή μεγάλη σας άγάπη, είμαστε σίγουροι πώς θά αναλάβετε και θά δώσετε στα παιδιά σας τό καλύτερο, θέλοντας νά τά δείτε άληθινά εύτυχισμένα».

Τό βιβλίο κυκλοφορεί από τις έκλεκτές **έκδόσεις «Έαρ»** (www.ear-books.com, τηλ. 210.36.38.621, e-mail: info@ear-books.com). **Τό συνιστούμε**

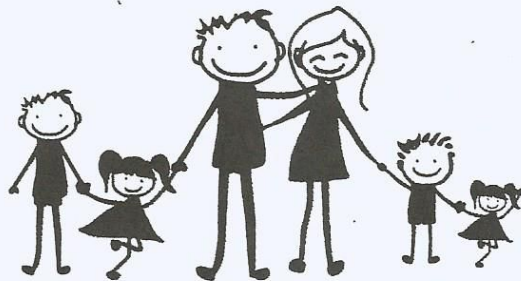
* Συνέντευξη τής ιατρού κας Παναγιώτας Χατζηγιαννάκη, εκπροσώπου του Κινήματος «Μαμά, Μπαμπάς και Παιδιά», στην έφημ. «Όρθόδοξη Άλήθεια» (17.2.2021, σελ. 16-17).

θερμά και προτρέπουμε όλους, γονείς και εκπαιδευτικούς, να τό προμηθευτούν. Έπειδή τά παιδιά μας δυστυχώς απειλούνται, επιβάλλεται άμεσα ή ανάγκη τής υπεύθυνης ενημέρωσης όλων όσοι εμπλέκονται στή σοβαρή διαδικασία τής άγωγής τους, ιδιαίτερα δέ τών γονέων.

«Κάποτε θά 'ρθουν γνωστικοί, λογάδες και γραμματικοί για νά σέ πείσουν.

Έχε τό νοῦ σου στό παιδί κλείσε τήν πόρτα μέ κλειδί

Μαμά Μπαμπάς ♥ & Παιδιά

θά σέ πουλήσουν.

Ύπερασπίσου τό παιδί, γιατί εάν γλυτώσει τό παιδί, υπάρχει έλπίδα»!

(στιχ. Λευτέρης Παπαδόπουλος)

ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ (1979)

ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΟΛΥΤΕΚΝΗ
Οικογένεια

ΑΦΙΕΡΩΜΑ στά 200 χρόνια από τήν Έθνική μας Παλιγγενεσία. Βλ. σελ. 7-11 & 15-18.

ΦΩΤΟΤΥΠΗΣΕ ΚΑΙ ΔΙΕΔΩΣΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ

Νέο χτύπημα:

Σεξουαλική άγωγή ή βάρβαρη επίθεση κατά... «νηπίων»;

«Ανάθεμα την ώρα πουός όριζει εδώ / τό άνάποδο βαφτίζει και τό λέει σωστό»

«Πάλιν Ηρωδιάς μαίνεται, πάλιν παράσσεται, πάλιν όρχείται, πάλιν την κεφαλήν Ιωάννου ζητεί λαβεῖν επί πνάκι». Θέλω να ρωτήσω: Ποτέ στα τριάντα χρόνια που είμαι δάσκαλος, κυρίως Ε΄ και Στ΄ δημοτικού, δεν άκουσα γονέα να αναφέρει

Δεύτερον: Ο Ευάγγελος Παπανούτσος, ό σοφός παιδαγωγός, μιλώντας κάποτε γι΄ αυτό τό θέμα είχε πει: «Δέν είναι εύκολο πράγμα να μιλήσεις στα παιδιά για τό σέξ, χωρίς τόν κίνδυνο να τά φοβίσεις, να τά γεμίσεις με άηδία ή

ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΓΩΝΙΣΤΑΙ

Ός στρατιώται Χριστού, ως πιστά τέκνα τής Έκκλησίας, δέν πρέπει να άδιαφορούμε για τά έκκλησιαστικά θέματα, αλλά να δείχνουμε ζωηρόν ένδιαφέρον για τήν Έκκλησίαν του Χριστού. Πρέπει οι Χριστιανοί να είνε άγωνισταί. Και όταν λέμε να είνε άγωνισταί, δέν έννοούμε να πάρουν ρόπαλα, τουφέκια, καραμπίνες, όπλα. Όχι. Μακριά αυτά από μάς. Χρειαζόμεθα όπλα πνευματικά. Καί πνευματικά μάς όπλα είνε ό λόγος του Θεου· είνε ή διαμαρτυρία μάς, είνε οι φωνές μάς, τό «άίσχος», όλο αυτό τό κλίμα τό όποιο μπορούμε να δημιουργήσωμε, που είνε τό φραγγέλλιο του Ίησου Χριστού, τό όποιο θα πρέπει να ύψώσωμε διαμαρτυρούμενοι για τήν άθλία κατάστασι τής κοινωνίας.

Στά μαρτυρολόγια μένουμε κατάπληκτοι βλέποντας τήν άνδρεία των Χριστιανών. Έμφανίζονταν μπροστά στους αυτοκράτορας και τους τυράννους και φωνάζανε: Αίσχος, ντροπή σας, άπάνθρωποι και σκληροί! Διαμαρτύροντο για τήν σκληρότητα των. Τους λιάνανε κι αυτούς και τους βασανίζανε. Τέτοιοι ζωντανό Χριστιανό ήταν εκείνοι.

Έχουν σύστημα οι άθεοι να γκρεμίσουν τήν Έκκλησία του Χριστού. Γι΄ αυτό πρέπει να είμαστε έτοιμοι να υπερασπίσωμε τά ιερά και τά όσια. Να μην άναπαυώμεθα στο «έχει ό Θεός» και στο «πύλαι άδο ού κατιχούσουσιν αύτης» (Ματθ. 16,18). Ασφαλώς δέν θα σβήση ή Έκκλησία· αλλά μπορεί να σβήση από τήν Ελλάδα, όπως έσβησε και από τή Μικρά Άσία. Ποϋ είνε ή Έκκλησία τής Μικράς Άσίας; ποϋ είνε οι πενήντα μητροπόλεις τής; ποϋ είνε οι ναοί τής; ποϋ είνε τά μοναστήρια τής; ποϋ είνε τά προσκυνήματά τής; ποϋ είνε τά λείψανά τής; ποϋ...; ποϋ...; ποϋ...;

Αν έχετε διάθεσι ν΄ αγωνιστήτε, υπάρχει έλλειψι να νικήσωμε· αν δέν έχετε διάθεσι, θα μάς σαρώσει τό κύμα τής άπιστίας, τής άθεΐας και όλων των αϊρέσεων.

Εγώ σήμερα - αύριο φεύγω, γέρος άνθρωπος είμαι. Αλλά σάς προειδοποιώ και σάς λέγω· Θα όητε πολλά δεινά στην πατρίδα μας, φοβερώτερα από ό,τι είδαμε έμείς. Αλλά ό,τι και άν συμβή, και τά άστρα να πέσουν και τά ποτάμια να στερέψουν και τά πάντα να καταστραφούν, ένα θα μείνη· Ίησους ό Ναζωραίος· όν, παΐδες, ύμνεΐτε εις πάντας τους αιώνας· άμήν.

έπίσκοπος Φλωρίνης Αύγουστίνος (άπό τό βιβλίο «ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΣΤΟΥΣ ΕΣΧΑΤΟΥΣ ΚΑΙΡΟΥΣ», Φλώρινα 20153, σ. 3)

τό χειρότερο να τό όδηγήσεις σε έκτραχιλισμούς». Μπορεί μία τόσο λεπτή και σοβαρή διαπαιδαγώγησι να φύγει από τά χέρια των κατ΄ έξοχήν άρμόδιων, των γονέων, και να περάσει στα χέρια ανθρώπων που μπορεί να είναι -ποιός τους γνωρίζει;- άκατάλληλοι ή ακόμη και άνήθικοι ή διεστραμμένοι;

Τρίτον: Κανείς δάσκαλος δέν έχει τις γνώσεις και τήν έμπειρία που άπαιτεί ένα τόσο κρίσιμο θέμα. Πώς θα τό διδάξει; Είναι έτοιμοι οι γονείς να έμπιστευτούν σε άναρμόδιους και άκατάρτιστους, σ΄ αυτό τό είδος τής άγωγής, εκπαιδευτικούς, όταν ό φυσικός του χώρος είναι τό σπίτι;

Τέταρτον: Έχουμε ως λαός τό πρόνομο να είμαστε πίσω από τά ευρωπαϊκά δεδομένα. Έτσι μάς δίνεται ή δυνατότητα να έπωφεληθούμε από τά λάθη και τις άστοχίες που ξεβράζονται. (Είδαμε πως κατέρρευσαν τά λαμπρά κατά τά άλλα συστήματα ύγείας τους. Μία ροπή, ένας ίός, και ταΐτα πάντα όνειρων απατηλότερα).

Όμως ως μειονεκτικοί Βαλκάνιοι χάσκουμε έκθαμβοί από τις «επίδόσεις» τής Βαβυλώνας Δύσης, τις μιμούμαστε άκριτα και άλόγιστα. Είχα διαβάσει παλαιότερα πως στη Σουηδία, χώρα που διδάσκει ή σεξουαλική άγωγή, έχουν αύξηθει κατακόρυφα οι έγκυμοσύνες σε δεκατριάχρονα και δεκατετράχρονα κορίτσια, με παράλληλη αύξησι των άφροδίστων νοσημάτων.

Έχω κρατήσει μία είδησι που δημοσιεύτηκε στην έφ. «Ελευθεροτυπία», τής 24ης Μαΐου 2005. Συνέβη στην Αγγλία. «Τρεις άδελφές 16, 14 και 12 ετών είναι κιόλας μητέρες. Δύο απ΄ αυτές δέν έχουν καμμία σχέση με τους μπαμπάδες των παιδιών τους.

Η μητέρα τους κ. Ατκιν έπε στην έφημερίδα «Sunday Mercury» ότι τά κορίτσια τής καταστρέψανε τή ζωή τους και τήν δικιά τής ζωή, εξαιτίας τής κακής εκπαίδευσης σε θέματα σέξ που λαμβάνουν τά παιδιά στα δημοσία σχολεία τής χώρας.

Ήδη ή τάση διεθνώς είναι να φύγει από τό σχολείο ή σεξουαλική άγωγή και να ξαναγυρίσει στο σπίτι.

Γιατί, λοιπόν, αύτή ή σπουδή; γιατί και πάλι ούραγοί των εξελίξεων; μήπως για έμπορικούς σκοπούς; Μήπως για άκόμη ταπεινότερου σκοπούς όδηγηθούμε στον εξευτελισμό μιας τόσο ιερής λειτουργίας, του έρωτα, που, όπως λέει ό άγιος Χρυσόστομος, «ό Θεός τήν εγκάτεσπειρε στην ψυχή του ανθρώπου».

«ΤΡάτων μόν ούν αυτό (τό παιδί) θεαμάτων αισχρών και ακουσμάτων άπάγωμεν», να απομακρύνουμε τά παιδιά από αισχρά θεάματα και ακούσματα, λέει ό ίδιος άγιος στην έξοχη πραγματεία του «Περί κενοδοξίας και άνατροφής τέκνων», ή όποία θα έπρεπε να διδάσκει στα παιδαγωγικά τμήματα, που παραμένουν αιχμάλωτα στην νεοταξική ... παρανόπησι.

Όπως εύστοχα έχει ειπωθει, όλη αύτή ή βιασύνη να διδαχτούν τά παιδιά τήν σεξουαλική άγωγή είναι ένας πυρήνας από-άθωποΐσεως. Εάν όλα τά μυστήρια των ψυχών και των

Μία Θεΐα Δειτουργία που γίνε στην «πανδημία»

Στήν εκκλησία τήν άδειαν ή μιά λειτουργία θα γινή; ή άπογορευτεί ρητός να μη κανείς Χριστιανός.

Ο ιερεΐς ό Μοναχός βάζει εύθύς «Εύλογητός...»· με ραγισμένη τή φωνή ή λειτουργία προχωρεί.

Και στο ψαλτήρι τό σέμνο τό παλληκάρι με λυγμό... Κύριε, έλέησον ήμάς, Σώσον ήμάς... αν μάς πονάς.

Θυμιάμα εύωδιαστό οι προσευχές στον ούρανό ανέβαιναν τήν ώρα αύτή του Άπριλίου τήν ιερή.

Και φθάνουν στο Χερουβικό μέσα στο κλάμα στον λυγμό. Στο τέμπλο άνοιγi σκυφοί έπροσευχόταν σιωπηλοί.

Τρέχει τό δάκρυ τό θολό και έσβησε τό θυμιάτο· και στο ψαλτήρι τό παιδί κλαίει στο Άξιόν έστι.

Κι ήταν αυτός ό Μοναχός Νικάνωρ ό μοναχικός και στο ψαλτήρι ό γλυκός Θεόφιλος ό έγγονός.

Θά έλεγα σπάρρακτική ήταν ή λειτουργία αύτή, που γίνε στο λιβαδερό τουτον τον δύσκολο καιρό.

Τι «πανδημία» φοβερή τήν οικουμένη έχει βρει! Ζούμε στιγμές μοναδικές, άνεπανάληπτες, φρικτές.

Θεέ μου, άπλωσε Έσθ στην χείρα σου τήν σπλαχνική και δώξε τουτό τό κακό, με πόνο σε παρακαλώ.

Ν΄ ανοίξουν οι εκκλησιές να κοινωνήσουν οι ψυχές που έχουν πόθο και καημό ν΄ αναστηθούν με τό Χριστό.

Και ν΄ αντάμωσωμε ξανά με πρόσωπα άγαπητά· σ΄ όλο τον κόσμο ν΄ άκουσθ ή «Χριστός άνέστη!» άδελφοί.

Έγραψα με σπαραγμό καρδιάς Καλλιόπη Δόλλια Άγιος Βαρθολομαΐος - Φλωρίνης 14-4-2020

σωμάτων μας ξεγυμνωθούν, ή σημαντική γοητεία του «ξήν» και του «ανάπτύσσομαι» έχει αποκλειστεί. Κάθε πράμα στον καιρό του, λέει ό σοφός λαός μάς. Η δυναμική αντίδρασι να επαναληφθει. Να μην περνούν άντουφέκιστα όλα τά έθνοκτόνα νομοθετήματα. Μάς έκλεισαν τους ναούς, με μην μάς «κλείσουν» και τά σπίτια μάς. Η οικογένεια είναι τό έσχατο όχυρό που μάς άπέμεινε και ως κοινωνία και ως έθνος. Ας μείνει και κάτι όρθιο...

Δημήτρης Νατσιός δάσκαλος-Κιλκίς